

— „Азъ ще сваря отъ тѣзи листа вкусно сладко“, казала тя на момиченцето си, което, като видѣло, че майка ѝ не си бode рѣцѣтъ, заловило се да ѝ помага. Тѣ набрали пълна кошница и, кога се върнали дома, прѣчистили листата и майката сварила отъ тѣхъ сладко, което много се харесало Радки. Какъ се нарича, дѣца, този бодливъ храстъ?

Дрѣнки.

Ехъ, че много
Дрѣнки, дрѣнки! . . .
Боже мили,
Все червенки!

Да откъсна,
Ехъ, че искамъ,
Но не мога.
На, не стигамъ!

Веднажъ само
Азъ да стана,
Като батя
Си Драгана.

Ще напълня
Доръ два поша.
Не, два голѣми
Нови коша.

с. Вардунъ.

Ч. Н. Чендовъ.

